

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/hii6ty>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat

Periodisme és això

Aquests dies un dels companys de l'edició digital del diari, en Raül Bruna, va fer un comentari que és, malauradament, ben cert: "Hem passat de viure d'esquena a la mort a tenir-la tocant-nos l'esquena." I dic malauradament perquè no s'ha de viure pas d'esquena a un fet tan natural com la mort, però, sobretot, perquè ens ha colpit, en els darrers mesos, a tots, d'una manera més o menys propera. Però aquesta seria una qüestió d'un altre article i a qui li interessi el tema que en llegeixi la principal eminència, Elisabeth Kübler-Ross. Aquest article el voldria dedicar a un company del diari que ens ha deixat aquesta setmana, en Manuel Cuyàs.

Tot i que jo no vaig tenir la sort de tenir-lo com a cap en aventures anteriors del diari El Punt, hi vaig coincidir durant una bona colla d'anys a l'edició barcelonina. Aquests dies tothom n'ha parlat i sé que no diré res de

“Gràcies, Manuel, per haver fet un periodisme tan pur, senzill i honest, que es troba a faltar

nou, però no em puc estar d'explicar com d'agradable era passar hores amb ell. Vam compartir, amb ell i molts altres membres de la redacció de Barcelona, primer d'El Punt i després d'El Punt Avui, desenes, si no centenars, de dinars. I cada un d'ells era una experiència en si mateixa. És una evidència que, amb la crisi del 2008, el sector del periodisme, com molts altres, es va descapitalitzar, els empresaris van preferir acomiadar els periodistes veterans, cars, i substituir-los

per mileuristes. Ei, que tothom ha de començar i guanyar-se la vida!, però es va perdre gran part del mestratge. Cada dinar amb en Manuel Cuyàs era una experiència de vida en si mateixa: milers d'anècdotes, sí, però també, i sobretot, milers de preguntes sobre què passava aquells dies al govern, al Parlament, a la ciutat...; milers de preguntes per acabar, lligant la seva experiència i el seu coneixement, una teoria sobre aquell fet concret, una teoria que era un consell per com tractar-lo per als joves periodistes.

Ah, i tot això amb una humilitat i una senzillesa que tan sovint es troba a faltar en la nostra professió. Diu Kübler-Ross que "és important que feu el que de veritat us importa perquè només així podeu beneir la vida quan la mort és a prop". Doncs això, Manuel, gràcies per haver fet un periodisme tan honest i tan senzill, com hauria de ser sempre.

De reüll

Anna Balcells

Informar amb el virus

Alba Sidera, corresponsal d'aquest diari a Roma, recordava l'altre dia, en una xerrada amb col·legues organitzada pel Col·legi de Periodistes, la preocupació que va experimentar en els inicis de l'epidèmia en constatar que, a Catalunya, ningú feia cas de les notícies alarmants que arribaven d'Itàlia. "Veia que es menystenia el perill", explicava, mentre a la Llombardia i al Vèneto es disparava el nombre d'infectats, s'omplien les UCI dels hospitals i es prenen les primeres mesures dràstiques per frenar els contagis.

Cal que el periodisme superi les limitacions imposades per la pandèmia

Encara que molts missatges no es van saber llegir a temps, el periodisme va intentar exercir, durant aquells dies negres de la pandèmia, la funció de servei públic, si bé afeblit per greus limitacions, com es va encarregar d'alertar en el mateix acte de la SER a Brussel·les, Griselda Pastor.

Amb el confinament, la dependència de les fonts institucionals per obtenir informació i la falta de mitjans per poder-la contrastar van complicar molt la feina dels periodistes, que, en algunes ocasions, es van sentir "sobrepasats" per la situació. Ara que avancem cap això que en diem la desescalada, ara que vindrà l'hora de refer tot el que ha destruït el virus, cal que la professió recuperi les eines per complir amb la missió que té encomanada. Oferir informacions contrastades, rigoroses, precises, creïbles que expliquin el que passa al món. I saber-les llegir, aquesta vegada sí, a temps.

Les cares de la notícia

ADVOCADA DEL MAJOR TRAPERRO

Olga Tubau

Defensa brillant

Durant totes les sessions del judici al major Traperro i a la cúpula dels Mossos durant la tardor del 2017, que ahir va quedar vist per a sentència, han destacat les intervencions pausades, tranquil·les i brillants de l'advocada defensora, que ha desmuntat tots els arguments dels fiscals.

PRESIDENT DE PLATAFORMA PER LA LLENGUA

Òscar Escuder

Emergència lingüística

L'informe anual de la Plataforma per la Llengua és un clam contra el conformisme i fins i tot la passivitat de les institucions i dels catalans en general davant l'absència o precarització de la llengua catalana en diversos àmbits i l'agressió des de l'Estat per dividir-la contra criteris científics i històrics.

PRESIDENT DE COREA DEL NORD

Kim Jong-un

Despòtic i desmesurat

El dictador nord-coreà no accepta la discrepància ni que als seus ciutadans els plogui propaganda contra el règim enviada per activistes. La seva resposta despòtica i desmesurada, destruir l'oficina d'enllaç intercoreana inaugurada el 2018 i dinamitar el diàleg i l'esperança de pau entre les dues Corees.

EDITORIAL

La 'nova normalitat' catalana

Les regions sanitàries de Barcelona i Lleida acabaran la setmana en la fase 3 de desescalada i Catalunya en la seva totalitat sortirà dilluns del túnel de l'estat d'alarma per estrenar una normalitat relativa, en què els ciutadans recuperaran gran part de la llibertat que han tingut restringida els últims mesos. Cal celebrar aquest pas molt esperat després de mesos d'incertesa i patiment, però cal entendre que és un pas accelerat per la urgència d'una reactivació econòmica que beneficiarà empreses i treballadors, no per la resolució de la crisi sanitària del coronavirus, que només arribarà quan hi hagi una vacuna eficaç a l'abast de tothom.

Aquesta solució, sent optimistes, s'albirarà en els primers mesos de l'any 2021, la qual cosa dona al virus marge suficient per rebrotar i amenaçar de nou moltes vides malgrat el reforç del sistema sanitari i els esforços del seu personal. Per això cal que els ciutadans, sense renunciar a la llibertat feliçment recuperada, retinguin la lliçó d'aquests últims mesos i apliquin la mateixa responsabilitat i prudència en termes d'higiene, relacions socials i control de la simptomatologia, a fi i efecte de no contribuir a un rebrot.

La Generalitat recupera també les competències i la capacitat de decisió, que mai no hauria d'haver perdut en aquesta crisi si el govern espanyol tingués la convicció que hauria de tenir en la raó de ser de l'autogovern i en particular en el rendiment d'un sistema de salut d'estructura quasi federal. No la té; ho torna a demostrar reservant-se per decret el control de la crisi sanitària i reforçant el rol del ministeri de Sanitat, i aquest retrat cru de la ficció de l'estat autònom és, sens dubte i des del punt de vista polític, una altra de les grans lliçons de la pandèmia.